QUY ĐỊNH BẢO HIỂM TRÁCH NHIỆM NGHỀ NGHIỆP TRONG KHÁM BỆNH, CHỮA BỆNH CỦA VIỆT NAM VÀ SO SÁNH VỚI PHÁP LUẬT ẤN ĐỘ, ROMANIA

VÕ THỊ BẢO TRÂM
NGUYỄN THU HƯƠNG
CAO THANH THÙY
Khoa Luật, Trường Đại học Cần Thơ

Nhận bài ngày 04/5/2025. Sửa chữa xong 09/5/2025. Duyệt đăng 15/5/2025.

Abstract

This article analyzes Vietnam's legal regulations on professional liability insurance in the field of medical examination and treatment. It also presents a comparative overview of corresponding regulations in India and Romania. Based on this comparison, the paper offers insights and practical recommendations for improving Vietnam's legal framework in alignment with international practices and the specific needs of the healthcare sector.

Keywords: *Professional liability insurance, medical law, healthcare regulation, Vietnam, India, Romania.*

1. Đặt vấn đề

Hoạt động khám bệnh, chữa bệnh là hoạt động thiết yếu và phổ biến trong đời sống xã hội. Chính vì mức độ diễn ra thường xuyên nên không tránh khỏi những rủi ro và sự cố y khoa. Viện Y học Hoa Kỳ (IOM) năm 1999 đã đưa ra tuyên bố "*sai lầm là bản chất của con người*" [7]. Khi sai sót, sự cố xảy ra dẫn đến những tổn hại cho bệnh nhân, Viện Y học Hoa Kỳ cho rằng điều cần thiết nhất không phải tìm ra thủ phạm mà là nên xác định nguyên nhân để ngăn ngừa các sự kiện tương tự trong tương lai. Hậu quả của những rủi ro này có thể mang đến những tổn thương về mặt sức khoẻ, tinh thần cho người bệnh. Điều này có thể dẫn đến tranh chấp pháp lý giữa bệnh nhân và cơ sở y tế, người hành nghề khám bệnh, chữa bệnh. Bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong trường hợp này là biện pháp hữu hiệu bảo vệ các bên trong mối quan hệ. Loại hình bảo hiểm này không chỉ bảo vệ quyền lợi của người bệnh thông qua việc đền bù những thiệt hại, mà còn giảm thiểu rủi ro pháp lý và gánh nặng tài chính cho người hành nghề. Mặc dù đã được quy định từ Luật Khám bệnh, chữa bệnh 2009 và tiếp tục được ghi nhận ở Luật Khám bệnh, chữa bệnh 2023 nhưng quy định về bảo hiểm trách nhiệm trong khám bệnh, chữa bệnh hiện nay còn nhiều hạn chế cần phải được hoàn thiện.

2. Nội dung nghiên cứu

2.1. Quy định về bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong khám bệnh, chữa bệnh của Việt Nam

2.1.1. Quy định về việc bắt buộc mua bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong hoạt động khám bệnh, chữa bệnh

Trước đây Điều 78 Luật Khám bệnh, chữa bệnh 2009 quy định: *"cơ sở khám bệnh, chữa bệnh và người hành nghề mua bảo hiểm trách nhiệm trong khám bệnh, chữa bệnh theo quy định của Chính phủ tại doanh nghiệp bảo hiểm được thành lập và hoạt động tại Việt Nam"*. Sau đó, Chính phủ đã ban hành Nghị định 102/2011/NĐ-CP ngày 14 tháng 11 năm 2011 về bảo hiểm trách nhiệm trong khám bệnh, chữa bệnh. Nghị định này đã quy định rõ ràng về lộ trình tham gia bảo hiểm trách nhiệm trong khám bệnh, chữa bệnh tại Điều 16. Đối với các cơ sở khám bệnh, chữa bệnh hoạt động theo hình thức tổ chức là

Email: vtbtram@ctu.edu.vn

bệnh viện bao gồm bệnh viện đa khoa, bệnh viện chuyên khoa, bệnh viện y học cổ truyền phải mua bảo hiểm trách nhiệm này chậm nhất là đến 31 tháng 12 năm 2015; tất cả các cơ sở khám bệnh, chữa bệnh hoạt động theo hình thức tổ chức khác mua bảo hiểm trách nhiệm trong khám bệnh, chữa bệnh thì thời hạn chậm nhất đến 31 tháng 12 năm 2017. Như vậy, theo quy định này thì đến nay các cơ sở y tế theo quy định nêu trên đã phải mua bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong khám bệnh, chữa bệnh. Tuy nhiên, cho đến hết năm 2017 chỉ 20% số lượng cơ sở y tế mua loại hình bảo hiểm này [6].

Hiện nay, quy định này vẫn được tiếp tục ghi nhận tại Điều 60 Luật Khám bệnh, chữa bệnh 2023. Điều luật quy định việc *"Mua bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong hoạt động khám bệnh, chữa bệnh theo quy định của Chính phủ"* là một trong những trách nhiệm của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh. Tóm lại, đây là một trong những loại hình bảo hiểm bắt buộc theo quy định của pháp luật.

2.1.2. Quy định về tai biến y khoa và bồi thường khi xảy ra tai biến y khoa

Khái niệm về "*tai biến trong khám bệnh, chữa bệnh*" được thừa nhận như sau*: "Sơ suất y tế xảy ra khi có một hành động cẩu thả của bác sĩ hoặc của chuyên gia y tế khác dẫn đến thiệt hại cho bệnh nhân. Sơ suất này là hành vi sai lệch so với tiêu chuẩn được chấp nhận chung trong chẩn đoán, điều trị hoặc quản lý bệnh tật*" [2].

Bên cạnh, theo khoản 23 Điều 2 Luật Khám bệnh, chữa bệnh 2023 quy định: Tai biến y khoa là sự cố y khoa gây tổn hại đến sức khỏe, tính mạng của người bệnh do một trong các nguyên nhân sau đây: Thứ nhất, rủi ro xảy ra ngoài ý muốn mặc dù người hành nghề đã tuân thủ các quy định về chuyên môn kỹ thuật trong khám bệnh, chữa bệnh (sau đây gọi là chuyên môn kỹ thuật); Thứ hai, sai sót chuyên môn kỹ thuật. Người hành nghề có sai sót chuyên môn kỹ thuật khi được Hội đồng chuyên môn xác định có ít nhất một trong các hành vi sau đây: vi phạm trách nhiệm trong chăm sóc, điều trị người bệnh, vi phạm các quy định về chuyên môn kỹ thuật. Nhìn chung, các khái niệm tai biến y khoa đều mang đặc điểm là sự cố này gây ra tổn hại đến người bệnh, xuất phát từ hành vi lỗi ngoài ý muốn của người hành nghề (mặc dù tuân thủ các quy định về chuyên môn kỹ thuật) hoặc sai sót chuyên môn kỹ thuật.

Bên cạnh đó, Điều 102 của luật này cũng quy định trường hợp xảy ra tai biến y khoa đối với người bệnh, cơ sở khám bệnh, chữa bệnh có trách nhiệm bồi thường cho người bệnh theo quy định của pháp luật (trừ trường hợp được xác định là không có sai sót chuyên môn kỹ thuật).

Có thể thấy, khi tai biến y khoa xảy ra thì cơ sở khám bệnh, chữa bệnh phải có trách nhiệm bồi thường cho người bệnh (hoặc người có liên quan). Việc bồi thường này nếu không có quy định pháp luật rõ ràng sẽ gây khó khăn rất nhiều đến người bệnh hoặc người có liên quan (bên có thể yếu thế hơn về kiến thức chuyên môn và pháp luật) khi phải khởi kiện cơ sở y tế. Các cơ sở y tế và người hành nghề không những phải đối mặt với sự lo lắng về vấn đề bồi thường mà người hành nghề còn bị ảnh hưởng về mặt tâm lý. Chính vì vậy, luật đã quy định về việc mua bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong khám bệnh, chữa bệnh để tháo gỡ những vướng mắc trên.

2.1.3. Bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong khám bệnh, chữa bệnh

Bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp lần đầu tiên được quy định trong Luật Kinh doanh bảo hiểm 2000 (sửa đổi, bổ sung 2010). Trong Luật Kinh doanh bảo hiểm 2000 (sửa đổi, bổ sung 2010) và Luật Kinh doanh bảo hiểm 2022 hiện nay không liệt kê cụ thể bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong khám bệnh, chữa bệnh trong điều khoản về bảo hiểm bắt buộc. Khoản 2 Điều 8 Luật Kinh doanh bảo hiểm 2022 quy định: bảo hiểm bắt buộc trách nhiệm dân sự của chủ xe cơ giới; bảo hiểm cháy, nổ bắt buộc; bảo hiểm bắt buộc trong hoạt động đầu tư xây dựng; bảo hiểm bắt buộc quy định tại luật khác.

Mặc dù trong Luật Kinh doanh bảo hiểm không liệt kê cụ thể loại hình bảo hiểm bắt buộc này nhưng thông qua Luật Khám bệnh, chữa bệnh thì có thể khẳng định đây là loại hình bảo hiểm bắt buộc phải tham gia. Luật Kinh doanh bảo hiểm nhằm đảm bảo tính tự nguyện của quan hệ kinh doanh nên hạn chế liệt kê các hình thức bảo hiểm bắt buộc. Tuy nhiên, với tầm quan trọng và phổ biến của hoạt động khám chữa bệnh thì chúng tôi đề xuất nên liệt kê loại hình bảo hiểm này vào Luật Kinh doanh bảo hiểm.

Khái niệm bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong khám bệnh, chữa bệnh được quy định tại khoản 1 Điều 103 Luật Kinh doanh bảo hiểm 2022 và Điều 123 Nghị định 96/2023/NĐ-CP ngày 30 tháng 12 năm

2023 của Chính phủ quy định chi tiết một số điều của Luật khám bệnh, chữa bệnh như sau: *"Bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong khám bệnh, chữa bệnh là loại hình bảo hiểm được sử dụng để chi trả chi phí bồi thường cho những thiệt hại do tai biến y khoa trong quá trình khám bệnh, chữa bệnh xảy ra trong thời hạn bảo hiểm và chi phí khiếu kiện pháp lý liên quan tới tai biến y khoa đó, trừ trường hợp tai biến y khoa do người bệnh tự gây ra".* Đây cũng chính là nguyên tắc thực hiện bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp.

Ngoài ra, luật còn quy định doanh nghiệp bảo hiểm có trách nhiệm chi trả chi phí bồi thường quy định cho cơ sở khám bệnh, chữa bệnh theo hợp đồng bảo hiểm đã được giao kết. Bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong khám bệnh, chữa bệnh thực hiện theo quy định của pháp luật về kinh doanh bảo hiểm. Nghị định 102/2011/NĐ-CP ngày 14 tháng 11 năm 2011 về bảo hiểm trách nhiệm trong khám bệnh, chữa bệnh đã hết hiệu lực, Chính phủ hiện tại cũng chưa ban hành văn bản hướng dẫn chi tiết nào thêm. Do vậy, có thể hiểu bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong khám chữa bệnh hiện nay các vấn đề về mức trách nhiệm bảo hiểm, nguyên tắc bồi thường, hồ sơ, quyền và nghĩa vụ của các bên được thực hiện theo quy định của Luật Kinh doanh bảo hiểm 2022.

2.2. Quy định của một số quốc gia trên thế giới liên quan đến bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong khám bệnh, chữa bệnh

2.2.1. Quy định về bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp y tế của Ấn Độ

Tại Ấn Độ có nhiều chính sách bảo hiểm cho nhân viên y tế như [4]: (1) Dịch vụ Tư vấn Pháp lý y tế Ấn Độ hoặc Hội nghề nghiệp; (2) Chương trình bảo vệ nghề nghiệp quốc gia (IMA); (3) Bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp do các công ty bảo hiểm quốc gia cung cấp.

Người hành nghề được Công ty Pháp lý y tế và Hội nghề nghiệp hỗ trợ các vấn đề liên quan đến pháp lý y tế và hành chính từ hoạt động chuyên môn. Người hành nghề khám bệnh, chữa bệnh có thể liên hệ để được tư vấn pháp lý bất cứ khi nào nếu họ nhận được thông báo của luật sư, toà án hoặc lệnh bắt giữ từ cảnh sát. Ngoài ra, họ cũng có thể liên hệ khi xảy ra tranh chấp với bệnh nhân, khi gặp các vấn đề hành chính hoặc liên quan đến bệnh viện hoặc trong trường hợp có ca bệnh tử vong trong quá trình phẫu thuật. Các công ty pháp lý này cũng giới thiệu các dịch vụ bảo hiểm của các công ty bảo hiểm quốc gia cho người hành nghề.

Ở Ấn Độ, chương trình Bảo vệ nghề nghiệp quốc gia (IMA) nhằm bảo vệ các thành viên và hỗ trợ họ trong trường hợp bị kiện tụng có thể phát sinh trong quá trình hành nghề. Mức phí của các thành viên là 3.000 INR (không hoàn lại). Mỗi thành viên có thể mua nhiều hợp đồng trợ giúp. Số tiền yêu cầu bồi thường sẽ tương ứng với hợp đồng tham gia. Phí thành viên năm đầu tiên là 3.000 INR, và nếu không có yêu cầu bồi thường nào xảy ra trong năm thì phí thành viên sẽ được giảm dần. Năm thứ hai là 2.900 INR, năm thứ ba là 2.800 INR, năm thứ tư là 2.700 INR, năm thứ năm là 2.600 INR và năm thứ sáu trở đi là 2.500 INR. Trường hợp xảy ra yêu cầu bồi thường và được giải quyết thì phí thành viên cho năm tiếp theo sẽ quay trở lại mức cơ bản là 3.000 INR [3].

Khi xảy ra sự cố nếu thành viên không thông báo cho Chương trình biết thì thành viên sẽ mất quyền hưởng lợi ích từ chương trình cho vụ việc đó. Thành viên phải tuân theo các hướng dẫn của chương trình.

Bên cạnh đó, các chính sách bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp chỉ nhằm đáp ứng các yêu cầu từ người bệnh (hoặc người có liên quan). Bảo hiểm này bồi thường cho các hành vi do người hành nghề thực hiện gây ra trách nhiệm pháp lý đối với bên thứ ba. Việc bồi thường này các bên có thể thoả thuận ngoài toà án hoặc nhờ toà án giải quyết. Mức bồi thường được chọn cho một loại tai nạn cụ thể và tính theo năm (25%; 33,33%; 50% hoặc 100% cho mỗi bồi thường). Ví dụ: một người mua một bảo hiểm trị giá 50 triệu INR và mức bồi thường là 25%. Như vậy, họ chỉ có thể yêu cầu bồi thường 12,5 triệu INR cho mỗi sự cố. Phí bảo hiểm thay đổi theo các danh mục tai nạn khác nhau.

Tại Ấn Độ, bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp cho các bác sĩ và cơ sở y tế được áp dụng từ tháng 12 năm 1991. Các công ty bảo hiểm không chỉ chi trả tiền bồi thường mà còn hỗ trợ pháp lý thông qua các luật sư. Chi phí pháp lý và các chi phí liên quan khác phát sinh nếu được công ty bảo hiểm đồng ý trước cũng sẽ được họ chi trả, nhưng không vượt quá mức bồi thường.

Bảo hiểm chỉ sẽ bồi thường trong trường hợp sơ suất y tế. Sơ suất là hành vi không thực hiện điều một người hợp lý sẽ làm, hoặc thực hiện điều một người cẩn trọng và hợp lý không làm, dựa trên các tiêu chuẩn thông thường. Sơ suất là vi phạm nghĩa vụ pháp lý về sự cẩn trọng. Nó biểu hiện qua sự bất cẩn trong những vấn đề mà pháp luật yêu cầu phải cẩn trọng. Việc vi phạm nghĩa vụ này cho phép bệnh nhân khởi kiện về sơ suất.

Tất cả các chuyên gia y tế, bao gồm bác sĩ, y tá và các nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe khác, chịu trách nhiệm về sức khỏe và an toàn của bệnh nhân, đồng thời được kỳ vọng cung cấp dịch vụ chăm sóc chất lượng cao. Tuy nhiên, các chuyên gia y tế có thể thất bại trong trách nhiệm này, gây ra những tổn thương nghiêm trọng, thậm chí tử vong. Tại Ấn Độ, bác sĩ có thể chịu trách nhiệm cá nhân hoặc gián tiếp đối với các dịch vụ của họ. Tuy nhiên, bác sĩ không chịu trách nhiệm trong các trường hợp khám chữa bệnh không thu phí vì lợi ích cộng đồng, được nhà nước tổ chức thực hiện.

Luật cũng quy định một số hành vi không được bảo hiểm trong chính sách bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp dành cho các chuyên gia y tế, bao gồm [5]: Hành vi phạm tội hoặc vi phạm pháp luật; Dịch vụ được cung cấp trong tình trạng chịu ảnh hưởng của chất gây nghiện hoặc ma túy; Thực hiện các thủ thuật nha khoa dưới gây mê toàn thân hoặc bất kỳ thủ thuật nào dưới gây mê toàn thân, trừ khi được thực hiện tại bệnh viện; Cố ý bỏ bê hoặc hành động cố ý; Trách nhiệm công cộng đối với bên thứ ba; thiệt hại tài chính thuần túy do mất uy tín hoặc mất thị trường.

Có thể thấy pháp luật Ấn Độ cũng đặt ra vấn đề bảo hiểm chi trả bồi thường trong trường hợp sơ suất y tế. Tuy nhiên, ở Ấn Độ có nhiều chương trình bảo vệ người hành nghề y khoa hơn. Bao gồm: Dịch vụ tư vấn pháp lý y tế; Chương trình bảo vệ nghề nghiệp của quốc gia và bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp cuả các công ty cung cấp. Chính sách này giúp bảo vệ toàn diện hơn cho cơ sở y tế và đội ngũ nhân viên từ rủi ro pháp lý đến gánh nặng tài chính.

2.2.2. Quy định về bảo hiểm sai sót y khoa của Romania

Luật số 95/2006 của Romania về cải cách y tế quy định chế định bảo hiểm bắt buộc đối với sai sót y khoa. Luật định nghĩa "*sai sót y khoa*" liên quan đến hoạt động của các chuyên gia trong lĩnh vực này và trách nhiệm của họ [1].

Bảo hiểm sai sót y khoa nhằm mục đích bảo vệ bệnh nhân và nhà cung cấp dịch vụ y tế. Loại bảo hiểm này giúp bồi thường cho các bệnh nhân bị ảnh hưởng bởi các hành vi y tế không đúng. Đồng thời, còn bảo vệ nhân viên y tế khỏi các hậu quả tài chính từ những sự kiện như vậy. Điều này giúp đảm bảo sự ổn định và khả năng tiếp tục hành nghề của họ.

Luật xác định thuật ngữ "*sai sót y khoa*" là hành vi của các chuyên gia y tế, bao gồm cả trách nhiệm pháp lý của họ đối với mọi thiệt hại phát sinh từ mối quan hệ nhân quả với việc thực hiện hoạt động nghề nghiệp. Về nguyên tắc, thiệt hại do lỗi nghề nghiệp gây ra sẽ được chi trả bởi bảo hiểm mà nhân viên y tế có nghĩa vụ mua theo quy định của pháp luật. Cần nhấn mạnh rằng phạm vi bảo hiểm không chỉ giới hạn ở bồi thường thiệt hại do lỗi nghề nghiệp mà còn mở rộng đến các thiệt hại khác do không tuân thủ nghĩa vụ nghề nghiệp cụ thể.

Để tuân thủ các quy định pháp luật hiện hành, nhân viên y tế phải giao kết hợp đồng bảo hiểm sai sót y khoa với một công ty bảo hiểm được cấp phép hoạt động tại Romania. Luật chuyên ngành luật không đặt ra các quy tắc cụ thể về nội dung của hợp đồng bảo hiểm, việc ký kết áp dụng các quy định chung của bảo hiểm trách nhiệm dân sự.

Bảo hiểm sai sót y khoa mang tính đặc thù của lĩnh vực y tế, người mua bảo hiểm phải chứng minh việc hành nghề của mình thuộc đối tượng bắt buộc mua bảo hiểm. Đồng thời, công ty bảo hiểm phải được cơ quan có thẩm quyền cấp phép cung cấp loại hình bảo hiểm tương ứng.

Luật cũng quy định nghĩa vụ của người được bảo hiểm trong việc thông báo cho công ty bảo hiểm về những hợp đồng bảo hiểm sai sót y khoa khác mà người được bảo hiểm tham gia. Tuy nhiên, việc người được bảo hiểm vi phạm nghĩa vụ này không cho phép công ty bảo hiểm từ chối chi trả khoản bồi thường cho bên bị thiệt hại.

Mức phí bảo hiểm có sự dao động, phụ thuộc vào chuyên môn y tế cụ thể và mức độ rủi ro liên quan đến hoạt động hành nghề. Các giới hạn bồi thường bảo hiểm tối đa được xác định cho mỗi năm dương lịch, tương ứng với vai trò của người gây ra thiệt hại trong từng rủi ro được bảo hiểm.

Quy định pháp luật của Romania khác với Việt Nam, nghĩa vụ mua bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp thuộc về cá nhân người hành nghề. Đây là một trong những điều kiện để được cấp chứng chỉ hành nghề của nhân viên y tế. (Pháp luật Việt Nam hiện tại quy định về điều kiện để cá nhân được phép khám bệnh, chữa bệnh tại Điều 19 Luật Khám bệnh, chữa bệnh 2023 không quy định về vấn đề này).

2.3. Bài học kinh nghiệm cho Việt Nam và một số ý kiến đề xuất

2.3.1. Học hỏi kinh nghiệm từ Ấn Độ, nước ta nên có các chương trình bảo vệ nghề nghiệp quốc gia. Thành viên của chương trình sẽ được hỗ trợ các vấn đề pháp lý liên quan đến nghề nghiệp và chuyên môn. Trong khi các công ty bảo hiểm sẽ trợ giúp phần bồi thường. Như vậy, người hành nghề sẽ được bảo vệ toàn diện hơn.

2.3.2. Tại Romania việc mua bảo hiểm thuộc về trách nhiệm của mỗi cá nhân hành nghề và đây là điều kiện bắt buộc để có chứng chỉ hành nghề. Hiện tại, pháp luật Việt Nam quy định nghĩa vụ mua bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp thuộc về các cơ sở khám bệnh, chữa bệnh tại điều luật quy định về nghĩa vụ của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh (Điều 60 Luật Khám bệnh, chữa bệnh). Tuy nhiên, với tầm quan trọng của bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong lĩnh vực y tế thì nhà nước nên gắn trách nhiệm này vào điều kiện để cá nhân được phép khám bệnh, chữa bệnh và điều kiện hoạt động của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh. Vì vậy, kiến nghị bổ sung vào Điều 19 Luật Khám bệnh, chữa bệnh quy định "*Tham gia bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong hoạt động khám bệnh, chữa bệnh theo quy định pháp luật*" và Điều 49 Luật Khám bệnh, chữa bệnh điều kiện "*Mua bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong hoạt động khám bệnh, chữa bệnh theo quy định của Chính phủ*". Đưa quy định này vào Điều 19, Điều 49 sẽ có ý nghĩa cao hơn, đây là điều kiện để các cá nhân và các cơ sở khám chữa bệnh có thể hành nghề.

3. Kết luận

Bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp nói chung và bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong khám bệnh, chữa bệnh nói riêng là biện pháp hữu hiệu giúp người hành nghề an tâm làm việc và đảm bảo được quyền lợi cho người bệnh (hoặc người có liên quan). Mặc dù pháp luật Việt Nam đã có quy định về bảo hiểm trách nhiệm trong lĩnh vực y tế nhưng các quy định này còn nhiều thiếu sót. Thông qua tìm hiểu quy định của Ấn Độ và Romania có thể giúp Việt Nam có thể học hỏi thêm một số kinh nghiệm. Hoàn thiện quy định về bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp trong hoạt động khám bệnh, chữa bệnh sẽ góp phần hướng đến một nền y tế an toàn và bền vững.

Tài liệu tham khảo

[1] Adina Laura Pandele (2023), *Medical Malpractice Insurance: Protecting patients and healthcare professionals (tạm dịch: Bảo hiểm sai sót y khoa: cơ chế bảo vệ quyền lợi của bệnh nhân và nhân viên y tế)*, nguồn: https://www.researchgate.net/publication/372231608_Medical_Malpractice_Insurance_Protecting_Patients_and_Healthcare_Professionals, truy cập ngày 19/3/2025.

[2] Deakin, S., Johnston, A., & and Markesinis, B. (2003), *Tort Law (Luật Tort)*, Clarendon Press -Oxford, Fifth Ed, p.261.

[3] Indian Medical Association (2002), *National Professional Protection Scheme (tạm dịch: Chương trình Bảo vệ nghề nghiệp cấp Quốc gia)*, nguồn: https://nimapps.com/about-us, truy cập ngày 18/3/2025.

[4] Manoj Chandra Mathur (2020), *Professional Medical Indemnity Insurance- Protection for the experts, by the experts (tạm dịch: Bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp y tế – Bảo vệ chuyên gia, được thiết kế bởi chính các chuyên gia),* nguồn: https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC6951135/, truy cập ngày 18/3/2025.

[5] Sweta Agarwal and Swapnil Agrawal (2009), *Professional indemnity insurance vis-a-vis Medical professionals (tạm dịch: Bảo hiểm trách nhiệm nghề nghiệp và mối liên hệ với đội ngũ chuyên gia y tế),* SageJournals, nguồn: https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/097107320090119?icid=int.sj-abstract.similar-articles.8, truy cập ngày 18/3/2025.

[6] Thu Nguyễn (2018), *Vì sao ít bệnh viện mua bảo hiểm nghề nghiệp cho bác sĩ*, nguồn: https://giadinh.suckhoedoisong.vn/vi-sao-rat-it-benh-vien-mua-bao-hiem-nghe-nghiep-cho-bac-si-172180123081508347.htm, truy cập ngày 18/3/2025.

[7] Yaron Niv, Yossi tal (2023), *Patient safety and risk management in medicine (tạm dịch: An toàn cho bệnh nhân và quản lý rủi ro trong y học)*, nguồn: https://link.springer.com/book/10.1007/978-3-031-49865-7, truy cập ngày 18/3/2025.